

בִּלְנוֹ חֲכָמִים בִּלְנוֹ גְּבוּרִים בִּלְנוֹ הוֹסְדִים

לפי תכנית

בנק לאומי

לישראל בע"מ

▲ דוויארקה (חולבת) באחד הקולחוזים יצאה בקריאה: „שימו לב לטיפול בעטין“! והיא הוסיפה: „כולם יודעים את חשיבות עיסוי העטין, חבישתו במטלית חמה וכו' וכו', אבל רק מעטים מתמידים בפעולות אלה; חשיבות מיוחדת נודעת לטיפול בעטינים כשחולבים במכוונת“. אלה שביקרו ברפת של ה„דוויארקה“ הג'ל העירו: „העיקר שיימצא חלב בעטין ואז — כל אחד יכול לחלוב“. אחרים טענו בפניה ואמרו: „עטיני הפרות שלך מפותחים יפה, בעלי נפח גדול; מפרות כאלה נדע להוציא תנובות גבוהות; ולמט אינך מדברת על שאלות הזנה?“ והדוויארקה עונה: „פרותי לא נולדו עם עטינים כאלה! השקעתי עבודה רבה וטיפולים מרובים כדי לפתח עטינים שמוצאים חן בעיניכם. ואשר להזנה — אמנם נכון שחלב הפרה מקורו בלשון ובפה — דבר זה ידוע לכולם, אבל אין להתעלם מהאימרה שהחלב זורם מדיה של הדוויארקה. יהיו מזונותיה של הפרה גדושים ככל שיהיו, אבל תנובה טובה לא תפיקו אם תולדו בחליבה גאותה“.

▲ בזמן האחרון כאילו „גילו“ מחדש מומחי ההזנה בארץ את חשיבות התאית בתפריטן של פרות החלב, ומדי פעם אף ממליצים על „נורמות“ יומיות של תאית, המסתכמות בכך וכך קילוגרמים... יש אישוא להזהיר בפני המלצה סתמית של תאית, כי לא יהיה בה משום תועלת אם לא יושם לב לסטרקטורה הרצויה של התאית. יהיו ודאי כאלה שיראו את עצמם ממלאים את „מצוות“ התאית כשיגישו לפרותיהם כופתיות שמכילות קליפות טחונות דק, או כופתיות אספסת; אל יתפלאו אלה כשיזכחו שמנות תאית בצורה זו יכזיבו את תקוותיהם. בזמן האחרון נערך בגרמניה ניסוי מקיף בשחת בעלת הרכב אחיד שהואבסה בצורות שונות — ארוכה (בלתי מקוצצת), טחונה וטחונה-כבושה בצורת כופתיות. תוצאות הניסוי מוכיחות שהשחת הטחונה אמנם הביאה לתסיסה טובה יותר, אבל לעומת זה היתה השפעתה רעה על המוטוריקה (תנועה) של מערכת איברי העיכול. חלק ניכר של השחת, שהוגשה בצורה טחונה, נשאר גב בלתי מנוצל מחמת שקיעתה המהירה בפרס.

אם רוצים להבטיח את מנת התאית בצורה ההולמת את הפיסיולוגיה של העיכול הרי מוטב להגיד בפשטות: „תגישו לפרותיכם מנת שחת מינימאלית בת 5—6 ק"ג ליום, כתוספת לשאר סוגי המספוא הירוקים והעסיסיים“!